

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

El-Raye Gazetesi

Türkiye'nin, Halkının Memnuniyetsizliğine Rağmen Yahudi Varlığıyla Ticari İlişkilerine Devam Etmesinin Sırrı Nedir?

Üstad Esad Mansur'un Kaleminden

Gazze'ye yönelik saldırının başlamasının üzerinden 150 günden fazla bir zaman geçmesine ve işgalin, kuşatma altındaki sakinlerine karşı uyguladığı açlık politikasına rağmen Yahudi varlığıyla siyasi ve güvenlik ilişkilerinin yanı sıra ticari ve ekonomik ilişkilerin devam etmesini protesto etmek için Türkiye sokaklarına öfke hakim oldu. Peki Türkiye, neden bu ilişkileri kesmiyor?! Dahası Türkiye'nin Cumhurbaşkanı, Filistin ve halkının davasını benimsiyormuş ve onları kurtarmak için gelecek Osmanlı Sultanıymış gibi görünmesine rağmen bunların (ilişkilerin) devam etmesine hırs gösteriyor!!

Kıssaya Müslümanların Halifesi Osmanlı Sultanı İkinci Abdulhamid'in şu onurlu tutumuyla başlayalım; nitekim o, Yahudilerin Filistin'de kendilerine bir yer verilmesi karşılığında milyonlarca altın lira teklifini reddettiğinde onlara şayet Hilafet yıkılırsa onu bedava alacaklarını söylemişti. Nitekim Osmanlılar Filistin'i korudukları gibi Hilafeti de korumuşlar, Müslümanları ve yurtlarını savunmuşlar ve yüzlerce yıl ülkenin fatihleri ve İslam'ın yayıcıları olarak bayrağı taşımışlardır.

Filistin'in kaybedilmesine yönelik olaylar silsilesi, bilfiil İngiltere'nin Mustafa Kemal'i Hilafeti yıkmaya hazırlamasıyla başladı; Mustafa Kemal'in bir Yahudi dönmesi olduğu bilinmektedir; nitekim o, ilk ihanetini Filistin'deki Osmanlı ordusunun başındayken yaptı; zira kendini hasta gibi gösterdi, İngiliz saldırganlarına direnmek için hazırlık yapmadı ve 1917 yılının sonbaharında burayı onlara teslim etti; ayrıca Osmanlı Devleti, Yahudilerin Filistin'de bir yurt kurmaları için Balfour Deklarasyonu'nu ilan edinceye ve bunu Lozan Antlaşması ile resmen onaylayıncaya kadar Mustafa Kemal'in İngilizlerin ajanı olduğunu bilmiyordu.

Yahudi varlığının kurulduğu ilan edildiğinde, Mart 1949'da Türkiye onu hızla tanıdı ve hükümetleri varlıkla ilişkilerini güçlendirerek ihanetler işlemeye başladılar. Zira 1958'de Menderes hükümeti, Ortadoğu'daki aşırı cılığa ve Sovyet etkisine karşı bu varlıkla bir işbirliği anlaşması imzaladı. Erbakan hükümeti, 1996 yılında Yahudi varlığıyla 11 güvenlik, askeri ve ekonomik işbirliği anlaşması imzaladı; buna binaen ortak askeri tatbikatlar başladığı gibi Türkiye, Yahudi varlığından silah satın almaya ve askeri teçhizatlarını onarmaya başladı. Ayrıca Ecevit hükümeti, 2000 yılında Türkiye-"İsrail" Serbest Ticaret Anlaşması'nı imzaladı.

Erdoğan, 2005 yılında Yahudi varlığını ziyaret ederek onlarla ilişkileri güçlendirmeye başladığı gibi Suriye rejimi ile Yahudi varlığı arasındaki uzlaşma için simsar rolü oynamaya başladı. 2010 yılındaki Mavi Marmara gemisi olayının ardından diplomatik temsil azaltıldı ve 2015 yılında normalleşmeye geri döndü ancak Yahudi varlığını destekleyen ticari ilişkiler hiç durmadı. Daha sonra Netanyahu ile Erdoğan arasındaki didişmeler sonucu diplomatik seviye düşürüldü, tekrar yükseltildi ve Erdoğan, 2022'de Yahudi varlığının Cumhurbaşkanı Herzog'u kahramanların ve imparatorların karşılaması gibi karşıladı!

Erdoğan, Netanyahu ile Eylül 2023'te New York'ta görüşerek Yahudi varlığını ziyaret etme konusunda anlaşmıştı ancak 7 Ekim 2023'te Gazze savaşının patlak vermesiyle ziyareti iptal etti. Yahudi varlığının Gazze'deki katliamlarına rağmen bu kez diplomatik temsil azaltılmadı! Zira ticari ilişkiler başta olmak üzere tüm ilişkiler aynı hızla devam etti; görünen o ki Amerika, bölgedeki ana üssü olan Yahudi varlığının korunması ve ona destek verilmesine ve bunun da Biden yönetimine uyması için Netanyahu hükümetine bir baskı aracı olmasına yönelik planı kapsamında Erdoğan'dan bunu yapmasını talep etmiştir.

Erdoğan, laik ve Kemalist cumhuriyeti ve onun, Mustafa Kemal'in çizdiği iç ve dış politikasını benimsemiş ve iktidara ulaşmak ve bu politikayı uygulamak için insanların İslami duygularıyla oynama ve onları istismar etme payı ise yöneticilerine bırakılmıştır.

Türkiye dış politikasının en önemli temelleri arasında şunlar yer almaktadır:

1- Hem Amerika hem de Avrupa kısmında Batı'ya entegrasyon. Bu nedenle Türkiye, Mustafa Kemal döneminden bu yana Batı'nın tüm değerlerini, sistemlerini ve fikirlerini benimsemiş ve bunlar, 1937 yılındaki İngiliz Sadabad Paktı ile ülkeye girdirilmiştir. Ayrıca Türkiye, 1953'te NATO'ya ve 1955'te de Bağdat Paktı'na girdi. 1956'da Mısır'a yönelik üçlü saldırıyı destekledi. 1959 yılından itibaren Avrupa Birliği'ne girmek için çalışmaya başladı. Erdoğan döneminde, Amerika ile ilişkiler güçlendirildi, onun tüm ittifaklarına katıldı, bölgedeki tüm planlarını uyguladı ve 2005 yılında Avrupa Birliği'ne girme konusu resmen gözden geçirildi.

2- Yukarıda özetlediğimiz Yahudi varlığıyla ilişkilerin sürdürülmesi.

3- Türkiye'nin Sykes-Picot Anlaşması'nda çizilen ve Misâk-ı Millî olarak kayıtlı sınırlarının korunması ve İslam beldesinin birliğinin yeniden tesis edilmesi için her türlü eyleme karşı çıkılmasının gerekliliği.

4- Suriye ve Irak'tan gelen tehlikelerle savaşmak ki bu da İslam'a geri dönüşe ve Hilafetin kurulmasına yönelik her türlü köklü değişimle savaşmak anlamına gelmektedir. Bu nedenle Erdoğan, İslami bir karaktere bürünerek Suriye devrimine savaş açtı ve bunu da habis bir yöntemle yaptı; zira devrime yardım ettiğini iddia ederek onun halkından birçoğunu aldattı; böylece Erdoğan devrime, Suriye rejiminin, İran'ın, onun Lübnan partisinin, Rusya'nın ve Amerika'nın ihanetinden daha büyük bir ihanet hançeri doğurttu.

Müslüman Türkiye halkının tutumu bu temellere karşı olmasına, İslam'ı istemesine, her iki kısmı (Amerika-Avrupa) da dahil Batı'yı istememesine, İslam vahdetini ve İslam'ın iktidara geri dönmesini istemesine, gâsıp Yahudi varlığına karşı Filistin ve halkının davasını benimsemesine rağmen ancak onun (Türkiye halkı) tutumu, Türkiye rejimini ilişkilere devam etmekten alıkoymadı. Onun bazen yaptığı en büyük şey, özellikle ticari olmak üzere tüm ilişkilerin devam etmesiyle birlikte diplomatik ilişkileri kesip gaspçı varlığın tanınmasını geri çekmeksizin diplomatik temsili azaltmak olmuştur. Çünkü insanların tutumunu, rejimi etkileyecek ve onu tutumundan uzaklaştıracak siyasi, samimi ve güçlü eylemler takip etmiyor. Özellikle de bu, siyasi oyuna katılan siyasi partilerin oy kazanmak için Yahudi varlığına ve diğer hususlara karşı insanlara yalan söyleyen ve onları aldatan bir tutum benimsemeleri nedeniyle oluyor; nitekim iktidara ulaştıklarında da Erbakan'ın partisi ve Erdoğan'ın partisi gibi rejimin politikasını uygulayacaklardır.

Gazze savaşı, gerek kendisini gerekse Bin Selman, Sisi ve Beşar Esad'a yönelik diğer tutumlarını ifşa etmesine rağmen Erdoğan, manipülatif hain pozisyonlarından hiç utanmıyor ve kendisine güvenen herkesi satıyor; çünkü Erdoğan'ın çıkarları, Gazze'den, Filistin'den ve halkından daha önemlidir; zira şayet onları önemsemiş olsaydı, onun yapabileceği en küçük şey Yahudi varlığı ile tüm ilişkileri kesmek olurdu. Ayrıca Erdoğan, Amerika ile bağlantı kurdu ve iktidara ulaşmak amacıyla kendisini desteklemesi için Amerika'ya Yahudi varlığını koruyacağına ve onun yörüngesinde döneceğine söz verdi; bunu da İstanbul belediye başkanı olduğu dönemde Amerikalı yetkililerle yaptığı görüşmeler sırasında yaptı. Dolayısıyla Türkiye rejimini İslami yönde değiştirmek için en ufak bir şey yapmadı, aksine tam tersini yaptı; zira Kemalizm, demokrasi ve laikliği teyit etmek ve insanların bunları açık bir küfür olarak görmelerinin ardından yalan ve iftirayla insanlara bunun İslam'a aykırı olmadığına ikna etmek için çalıştı.

Bu nedenle Türkiye halkının öfkesi, verimli bir eyleme dönüşmüyor; ancak rejimi kökünden değiştirmeye, rejimin politikasına meydan okuyacak samimi ve bilinçli İslami siyasi bir liderlik ortaya çıkarmaya, kamuoyu oluşturmaya, insanları bu siyasete karşı yönlendirmeye ve akidevi tutumları sağlam olsun diye çalışmasını akideye dayandırmaya çalışırlarsa, işte o zaman Hilafetin davet taşıyıcıları, bu yolda (verimli çalışma) yürümeye başlamış olurlar; ne mutlu onlara.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi - 486. Sayı - 13/03/2024](#)